Jeugdzorg moet weer om mensen gaan | Daisy Petrona

Geplaatst op 17 januari 2022

Hoe kunnen we de ondersteuning van kinderen, jongeren en ouders radicaal vernieuwen? Vanaf begin 2021 is Ingrid Rebel (coördinator Radicale vernieuwing jeugdzorg, een initiatief van LOC) hierover in gesprek met betrokkenen bij de jeugdzorg. Tijdens de Week van de Radicale vernieuwing, afgelopen november, werden de eerste resultaten van deze verkenning gepresenteerd . Maak in dit tweeluik kennis met twee van de mensen die Ingrid ontmoette.

Tekst: Ingrid Rebel

Mijn reis door 'jeugdzorgland' afgelopen jaar was voor mij een ontnuchterende reis. De frustratie die ik ben tegengekomen werd uitgesproken door zeer betrokken mensen. Mensen die met een warm kloppend hart opkomen voor de belangen van ouders en jongeren, mensen die vanuit hun ontsteltenis over hoe het nu gaat onderzoek doen om het verschil te kunnen maken. Maar ook mensen die vanuit hun vakkennis op rijksniveau veranderingen proberen te bewerkstelligen. En mensen die een nieuw initiatief zijn gestart, maar vastlopen in de bureaucratie, mensen die opkomen voor het welzijn van medewerkers in de jeugdzorg en ga zo maar door! Een ding hebben al deze mensen gemeen: jeugdzorg moet weer om mensen gaan, om de kinderen, jongeren, ouders en medewerkers. Daisy Petrona en Mascha Struijk zetten zich dagelijks in voor goede zorg voor onze jeugd. Daisy vanuit haar eigen ervaring met de jeugdzorg en Mascha vanuit haar werkervaring in de jeugdzorg. Maak in dit eerste deel van het tweeluik kennis met Daisy.

Daisy Petrona

Daisy Petrona (48) is moeder van een dochter van dertien (geboren als meisje maar ervaart zichzelf als non-binair). Daisy was zelf acht toen zij in aanraking kwam met de jeugdzorg. Zij werd op verzoek van haar moeder uit huis geplaatst. Niet omdat er iets met haar aan de hand was, maar omdat moeder het niet meer aankon. Daisy ging dood van verdriet, ze wist niet wat er gebeurde.

Veilige plek om te ontdekken

Toch heeft Daisy goede herinneringen aan de nieuwe plek: een mooie bosrijke omgeving met betrokken groepsleiders. Maar hoe aardig de groepsleiding ook was, een ding heeft Daisy enorm gemist, namelijk “een veilige omgeving waar je kan zijn en ontdekken wie je bent, wat je wilt en wat je nodig hebt. Waar er mensen zijn die vanuit betrokkenheid en liefde grenzen stellen – en niet vanuit de structuur en de regels.” Zo vertelt ze.

Stress

Op haar elfde jaar was Daisy te oud voor deze plek en kwam zij in een pleeggezin terecht. Ook hier moest ze zich aanpassen en richten op dat wat van haar werd verwacht. Dit zorgt ervoor dat Daisy nog meer in zichzelf keert. Op haar twaalfde loopt Daisy weg bij het pleeggezin, verblijft vervolgens 4 maanden bij een crisisopvang en uiteindelijk vindt men een plek voor haar op een leefgroep. Daisy: “Ook in de opvang en leefgroep is er geen ruimte voor mijn verhaal en kan ik me emotioneel en sociaal niet goed ontwikkelen.” Op haar zestiende krijgt ze kamertraining tot ze op haar achttiende zelfstandig gaat wonen. Dus zonder dat je geleerd hebt wie je bent, wat je wilt en wat je nodig hebt, wordt je geacht voor jezelf te kunnen zorgen.

Op deze manier opgroeien heeft bij Daisy veel stress veroorzaakt. Stress die er op haar zevenentwintigste uit kwam. “Mijn hoofd deed het niet meer, het leek wel of ik een soort dementie had,” herinnert ze zich. “De arts constateerde uitgestelde chronische posttraumatische stressstoornis.”

Jeugdhulp Voldoende Beschermd

Toen emeritus hoogleraar pedagogiek Micha de Winter jaren later in opdracht van de overheid geweld in

de jeugdzorg ging onderzoeken, vertelde Daisy als een van de eersten haar verhaal en hoopte op een luisterend oor en gerechtigheid. “Alleen nu, twee jaar later is er nog niets wezenlijks gedaan met de conclusies van het rapport.” Reden genoeg voor Daisy om samen met Huig de Groot de stichting ‘Jeugdhulp Voldoende Beschermd’ op te richten (www.jvb2021.nl). “Want”, zo vertelt ze, “geen enkel kind gun ik deze last. Ik wil mij ervoor inzetten dat ieder kind veiligheid zal ervaren, geborgenheid zal voelen en het echte passende hulp krijgt.”

Menselijkheid

Behalve dat Daisy van mening is dat de rechten van het kind met voeten worden getreden, dat de instanties die deze rechten moeten beschermen geen doorzettingsmacht hebben, dat het onduidelijk is wie waarvoor verantwoordelijk is in hulpverleningsland, onderschrijft zij de conclusies van onze verkenning dat de jeugdzorg weer om mensen moet gaan. Daisy blijft er voor strijden dat kinderen en ouders weer gewoon om hulp kunnen vragen zonder dat zij bang hoeven te zijn voor een oordeel of dat de regie uit handen wordt genomen.

Meer weten?

- Wil je meer weten over of aansluiten bij Radicale vernieuwing jeugdzorg? Kijk hier voor meer informatie over deze vernieuwingsbeweging, of neem contact op via rvjeugdzorg@loc.nl of 030 284 3200.
- Lees hier deel twee van het tweeluik Jeugdzorg moet weer om mensen gaan | Mascha Struijk

Daisy was een van de tafelgasten bij de RV Late Nightshow tijdens de Week van de Radicale vernieuwing:

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: Kwaliteit jeugdzorg, Rechten van mensen
Trefwoorden: vernieuwing zorg en welzijn